

WATERDICHT

Opnieuw een reactie van Henk Vinkers, die terecht gekonstateerd heeft dat in de colofon van het vorige nummer van 'Stromingen' vermeld stond dat er in ons blad plaats is voor 'vuistregels en proza'. Met het laatste wordt uiteraard de rubriek 'Waterdicht' bedoeld, waar in het vorige nummer dankzij de bijdrage van David Heikens de kloof tussen poëzie en proza werd gedicht. (...gedicht, ja)

In dat verband suggereert Henk om in deze rubriek het item 'Lees wijs met water' op te nemen, bijvoorbeeld in de vorm van een vraag over hydrologische literatuur.

Zoals:

Wie is de auteur van de volgende passage:

'Zoo'n waterplas heeft 't maar goed, die golft maar en weerspiegelt de wolken, is aldoor anders en blijft toch gelijk. Heeft nergens last van.'

Geen prijsvraag, gewoon een aardigheidje om te kijken in hoeverre u uw 'vakliteratuur' beheerst.

Verder zendt Henk ons een gedicht van eigen makelij, gemaakt ter gelegenheid van het KIWA-colloquium 'Rekenen aan de stroming van zoet, brak en zout grondwater'. En voor de zangers onder u: op de wijze van 'Zie ginds komt de stoomboot'.

*U wilt infiltreren, maar weet nog niet
hoe:]*

*"verbrakking, verzilting, dat wordt een
gedoe!"]*

*U hoeft niet te vrezen, zo erg is het niet,
als u van te voren, de risico's ziet!*

Wij hebben berekend en roepen u toe:

"wat zoet is, is lekker, wat brak is taboe!"

*Bedenk dus bij voorbaat, waar 't
grensulak begint,]*

*opdat u uitsluitend, zoet water
terugwint!]*

Dat vraagt om een antwoord van de redactie. Een sonnet:

*Na uren turen op het scherm
blijkt 't model nog niet te lopen.
Een storing zorgt voor vreemde knopen,
omgeschreven met een vage term.*

*Dagelijks klinkt mijn gekerm.
Ik wil weer nieuwe spullen kopen,
dan zal alles beter lopen.
Maar mijn baas, hij weigert ferm.*

*Ach, soms noemt men mij een man
die heel veel van water weet.
Wat men daarbij vaak vergeet
is dat ik slechts wat rekenen kan.
Ik zie water, enkel dan,
als ik douche of als ik zweet.*

(HB)